



КАТЕРИНА

ОПЕРА В 3 АКТАХ



Музика Н. Аркаса—Лібрето по Т. Г. Шевченку

— Price 50 Cents —



Накладом

МИРОНА СУРМАЧА

Ню Йорк 1943

diasporiana.org.ua

HEAR UKRAINE SING

Presents

O. KOSHETS

and His

UKRAINIAN CHORUS



Sunday, June 20th, 1943

WEBSTER HALL

119 EAST 11th STREET

NEW YORK CITY

Commencement 6 o'clock P. M. — Admission (Including Tax) \$1.10

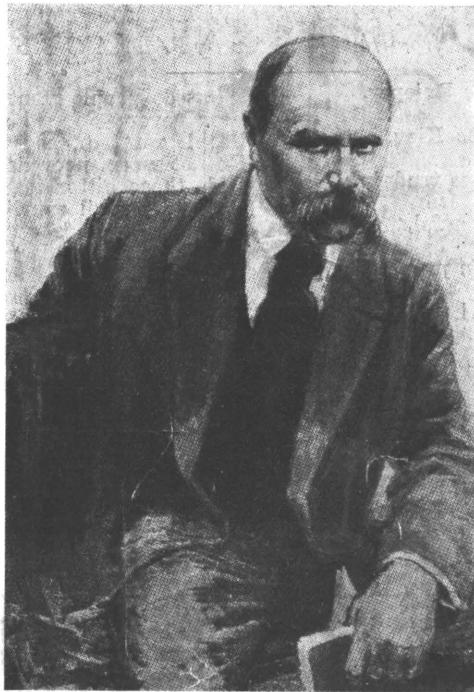
- Заходом "HEAR UKRAINE SING" відбудеться Великий концерт Українського Хору під управою О. КОШИЦЯ в Неділю, 20-го червня 1943 у Вебстер Галі, 119 Іст 11-та вулиця в Нью Йорку.
- Український Хор зібраний і вивчений самим Проф. О. Кошицем відспівав 27 українських народних пісень, колядок і щедрівок на рекорди.
- Від дня 5-го до 13-го червня рекорди відроблені. — Цей Хор в повному складі під управою О. Кошиця ті пісні відспіває тепер на сцені для обзнакомлення української публики зі змістом рекордів.
- Це одинока нагода почути новозорганізований Хор, та його геніяльного дірігента О. КОШИЦЯ, котрий зі своєю Капеллею розніс був славу української пісні й хорового мистецтва по всьому світі.
- По тикути і дальшу інформацію в справі КОНЦЕРТУ, О. КОШИЦЯ і ЙОГО УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ, голосіться, пишіть або приходіть на адресу:

SURMA BOOK & MUSIC CO.

325 East 14th Street

New York, N. Y.

МИРОН СУРМАЧ, управитель



TARAS SHEVCHENKO

—A BIOGRAPHY—

TARAS SHEVCHENKO, the national poet of Ukraine, was born of parent serfs on March 9, 1814 in the province of Kiev. Orphaned at an early age, young Shevchenko evinced artistic impulses that predestined the course of his life. His rich talents in painting were soon discovered by the famous artist Carlo Brulov of the St. Petersburg Academy of Arts, who purchased for Shevchenko, by then twenty-four, freedom from servile status. Shevchenko's artistic creativeness now sublimated itself anew in poetry. His memorable "Kobzar" (The Bard) appeared in 1840, but not until after his graduation from the Academy in 1845 and assignment as an instructor of art at the University of Kiev, was the summit of his poetical genius reached. Shevchenko's poetry is at once the expressive crystallization of Ukrainian national tradition, Christian passion, and the triumph of human liberty. In his poem "Katerina" we are moved by his Christ-like compassion for the lot of womankind; whereas "The Dream" and the "Caucasus" burst with righteous hatred against persecutory Tsarism and its ancillary serfdom;

while his epic poem "Haidamaky" vividly portrays Ukraine's ceaseless struggle against tyranny. For these invincible thoughts and feelings, to which the secret "Brotherhood of S.S. Cyril and Methodius" dedicated itself, Shevchenko was apprehended as a seditious member and banished humiliatingly to Asia in 1847. His ten years in prison and exile terminated with the death of his persecutor Tsar Nicholas I., but because of undermined health, T. Shevchenko lived only four additional years until his death on March 10, 1861. He was buried on the bank of the Dnieper near the town of Kaniv. That Shevchenko's spirituality in Ukrainian culture, love for universal human freedom, and power in the Ukrainian movement for just independence continue unabated is signified in the words of the English Professor W. R. Morfill:

"The tomb of the poet is the object of special reverence among his countrymen, the Mecca of the Ukrainian patriots."

LEV E. DOBRIANSKY

F R O M

"Katerina"

by TARAS SHEVCHENKO

Translated from the Ukrainian by PADRAIC BRESLIN

Beyond the waters of the Dnieper,
Hard by a gloomy grove,
Merchants on the road to Kiev,
Come singing in a drove.
Down the road a girl goes trudging,
Just as pilgrims do;
Why is she so sad and tearful,
Why so filled with rue?
Sack on back, her coat in patches,
See the girl is weeping.
She holds a staff and by her bosom,
Look, a babe is sleeping.
She sights the merchants, then she pauses,
Covers up the baby —
"Good men, where's the road to Moscow,
Will you kindly say me?"
"You are on the road to Moscow,
Far to go, poor creature?"
"To very Moscow! For Our Lord's sake,
Help me, I beseech you!"
They give a mite... the woman shudders—
Money from another!
But for whom? The little baby!
Is she not the mother?
On she goes with bitter weeping;
In a town that night
Baby gets a treacle biscuit,
Bought with that sad mite.
On and on the woman journeys,
Trudging, begging, weeping.
Crouching in a hedge's cover,
One could see them sleeping.

What a price she has paid for her bright
hazel eyes!
By the wall of a stranger to weep in the
night!
Oh, learn from this, lasses! A lesson here
lies —
Or else you will share Katerina's sad
plight;
Like her you will hear how the people
defame you . . .
'Twere folly to ask them the reason they
blame you,
The reason they turn you away in the
night.

Do not ask, my dark-browed lassy,
People will not trouble;
Those whom God has deigned to punish,
People punish double.
People bend and turn like branches,
Whither winds are blowing.
See the sun for orphans shining —
Shining, but not glowing.
Men would hide the sun in heaven,
Had they but their way,
That it may not shine for orphans,
Drying tears away.
God in heaven! What's the reason?
Why the sunlight smother?

What do people want of Katria,
Who never wronged another?
People want to see her weeping.
Do not weep, poor darling,
Hide those bitter tears from others,
Bear their evil snarling.
And lest your face should lose its color,
Go where no one leers,
Till the dawn in some dark forest,
Lave it in your tears,
Lave it there with no one staring,
Mocking you or scheming.
The pain that fills the heart will lighten
As the tears are streaming.

Think you, my girls, on the cause of her
grieving;
Poor peasant lass by a soldier betrayed!
Destiny sees not the thing it's deceiving,
And tho' people may see, they will go on
their way.
"What a hussy!" they say.
"She deserves her ill fortune;
The fool should have taken more care in
her day."
So, lasses, take care and avert the mis-
fortune
Of looking for soldiers who loved you for
play.

Where can Katerina wander?
On to Moscow with her fond one!
From the hedge where she was sleeping,
Ere the sun is dawning,
Katria creeps—on, on to Moscow!
Winter's here without a warning —
Snow is whirling, winds are howling,
Cutting ever keener,
In her tattered peasant garments,
On goes Katerina.
On goes Katerina limping,
For her lover grieving . . .
Those dark forms emerging—soldiers?
Now her heart is heaving.
Katerina runs to meet them;
"Does my raven lover,
Ivan, chance to be among you?"
"We don't know your lover."
Laughing in the way of soldiers,
Further still they grieve her —
"What a woman! Well, we fellows,
Aren't we fine deceivers!"
Katerina scans their faces —
"Alike are all the people.
Know, my babe, what will be, will be,
Let there be no weeping!
We shall wander till we find him,
Little babe I cherish —
You'll be living with your father,
I myself will perish."
Howl and moan of whirling blizzard,

Through a gaunt field blowing;
In that field stands Katerina,
Tears are freely flowing.

Now the storm is growing weary,
Here and there it's dying.
Had the woman tears for shedding,
She would still be crying.
Katria contemplates the baby,
Laved in mother's tears,
Red like some red, dewy flower
When the sun appears.
Katerina now is laughing —
Laughter born of sorrow!
She feels as tho within her bosom,
Black snakes coil — what horror!
She gazes all about in silence,
Sights a forest gloomy . . .
Maybe on the road that skirts it,
That's a cottage looming!
“Let us try, my son. It darkens.
Will they let us in?
Night we'll spend if they reject us
In the snow and wind.
Let us try, my little honey,
Sleeping on my breast,
Where, my boy, will you be sleeping
When I'm laid to rest?
With the dogs, my son, be friendly,
With the dogs, boy, eat and drink.
Dogs are vicious. Dogs may bite you,
But will not evil think,
Speak of you with scorn and scoffing;
Fill your heart with rue . . .
Oh my head, my poor head, laddy,
What am I to do?”

Orphans and dogs have a share of good fortune;
Both are accorded a word of good cheer;
Tho both may be chained, tho both may be tortured,
Of their mothers there's none that will speak with a sneer.
But Ivas they'll ask: “Now, who was your mother?”
Ere he speaks, the poor baby with scoffing they'll meet.
Who are beggars? Who sleep in a wall's cold cover,
Who are barked at by dogs when they pass in the street?
Who are hungry? Who naked? Poor raven-browed bastards!
All you possess — your brows — will be blasted —
Brows that the people with scoffing will greet.

Standing from days when hetmen sallied,
In shelter of a spreading valley,
The oaks like aged warriors grow;
A gully banked . . . willows in row . . .
A deep lake, held by ice a captive,
At whose marge some holes for water show . . .

Now, at evening, crimson glowing,
The sun peeps thru a cloud, and dips,

Then, instant winds rise; with their blowing
All earth is hid, and it is snowing,
And hark! the forest howls and weeps.

Hear the blizzard in the forest,
Hear its howl and screaming;
Snow is drifting, snow is whirling,
Seas of snow are gleaming.
From a hut a ranger sallies
For his forest round.
Aye, but look! The blizzard's fury
All with snow has bound.
“Out upon you for a forest!
My! What snow, just see, man.
Home is better . . . What's that yonder?
Why, a hundred demons!
Lucifer himself has sent them —
Where can they be flying?
Eh, Nikifor, are you looking —
See the soldiers riding!”
“What, the soldiers! Where the soldiers?”
“What is that I hear!”
“What the soldiers? Good, kind soldiers?”
“Look, they're coming near.”
Thru the snow runs Katerina—Katerina,
She e'en neglects to dress.
“My, but thoughts of distant Moscow
Never give her rest;
In her dreams, she hears a soldier
Calling her his lover,”
Speeds 'cross earth's white cover.
Standing barefoot on the roadway,
Now she wipes her eyes —
Riding every man on horseback,
The soldiers onward fly.
“Woe is me, my heart is breaking!”
Quick — and as she glances,
Katria sights the men's commander,
On a steed that prances —
“Why, my Ivan, why my lover,
Leave so long your girlie?”
Katria clutches at the stirrup,
But he, with look most surly,
Spurs the steed, “Why so, my lover?
Don't you recognise me?
What! Forgotten Katerina?
Or do you despise me?
Do not pull so at the stirrup,
I'm your Katerina!
Look at me, my raven Ivan,
'Tis long you haven't seen me!”
He spurs the steed, his Katria spurning;
Soon he will be flying —
“Honey, don't you recognise me?
Look me in the eyes!
God, but I'm your Katerina!”
“Away you fool! She lies!
Take away this crazy woman!”
“Ivan, lover, here before me!
What! desert your Katerina!
Think what love you swore me!
Look on me for once, my honey,
See, I am not crying!”
“Men! remove her! You are standing
In my way!” “Forsake me?
Pity! I implore you, honey!

Why command them take me,
Me, your girl, who to the garden
Ran with such wild joy,
Me, your lassie, who for you, dear,
Bore a baby boy!
Will you be to me a father?
Will you be a brother?
Do not spurn me . . . I will serve you,
You caress another! . . .
Caress the world! With me forgetful
Of our own caress —
How you gave me a wee laddy —
And my own disgrace.
My disgrace . . . My great dishonor,
The reason of my fall!
Abandon me! Forget your Katria!
But not our son at all!
You will not leave me, friend, O promise!
Don't ride away from me,
I'll bring the baby in a moment."
She lets the stirrups free . . .
To the cabin . . . with the infant
Back she soon has sped —
Unwrapt, unkempt was that poor baby,
His eyes from weeping red.
"Have a look at our wee baby.
What! He rode away,
Abandoned you, my son, my baby,
Father would not stay!
Oh God, oh God, my poor wee laddy,
What are we to do?
Listen soldiers! Good, kind soldiers,
Take the bairn with you,
Please, good people, please, take pity!
Poor, wee orphan boy!
Kindly take him — your commander
Used me as a toy!
Even as his father left him,
I, his mother, leave him.
Take him, men, lest black misfortune
In the clutch receive him,
Let him grow to man, when wicked
Laughter will upbraid him;
Sinned I . . . Thru my sin I bore him."
On the snow she laid him:
"Stay behind to seek your father;
I sought as best I could."
Katerina in a frenzy
Flees into the wood.
Poor abandoned babe is weeping.
On horse the soldiers fly —
Better thus! But soon the rangers
Hear the infant cry.
Thru the wood runs Katria barefoot —
And as she runs she wails;
Calling curses on her lover,
Now she moans, now quails.
Runs she to the forest's border,
Looks before, behind her . . .
Near a hole cut out for water
In the ice she finds her.
"God in heaven, take my spirit,
Take my body, thou!"
Plash! — and from the icy water
There's a murmur now.
Katerina, dark-browed lassy,
Now will know no pain,

Winds are blowing o'er the water,
No trace of her remains.
Nor the wind, nor wind's wild fury
Makes the oak to bend;
Nor unbearable nor bitter
Is a mother's end;
Nor are little ones made orphans
When a mother dies —
Kindly words are not denied them,
Nor the grave in which she lies.
What though evil folk should mock them
With their sneers and slighting —
When they're weeping at the graveside
The pain at heart will lighten.
What in life has this poor orphan?
What has he remaining,
Abandoned by his hapless mother.
Whose father has disclaimed him?
Oh, who will befriend him? . . .
Neither parent, no, nor shelter . . .
Roads of pain unending . . .
Face of nobleman — dark eyebrows.
Why? That folk might know them —
Eyes and brows — that they were faded!
Why were they bestow'd him?
On the road to Kiev, a Kobzar —
With bended back, and grey,
Weighted down by packs and bundles,
Is resting by the way.
In the sun a boy lies dozing,
Huddled up, poor creature!
By him that old man is singing
Native songs of Jesus.
Passers-by give bread or coppers,
Responding to his prayer —
Some to the singer — but the lasses
Their offerings give the bairn.
Gaze they on that dark-browed orphan,
Bootless, and half-naked:
"Lovely brows the mother gave it
But happy could not make it!"
On that very road to Kiev,
In a carriage stately,
With her husband and her children
Drives a high-born lady.
Hear the beggars halt the gentry —
Rising clouds of dust —
Ivas runs toward the carriage,
A begging hand he thrusts.
The lady gives the lad a copper,
Looks with admiration,
Her husband looks . . . and sees in Ivas
The child of his creation,
Turns away from those dark eyebrows
Those bright, hazel eyes . . .
Eyes and brows the very father
Would fain not recognise.
"Boy, your name?" The lady asks him.
"Ivas." "Oh, how pretty!"
The boy is hid in dust. The carriage
Rolls toward the city.
Their meager coppers those poor beggars
Count with much dismay;
They cross themselves, then bowing east-
wards,
Go on their sad way.

СТАРАННЯМ РАДІО-ПРОГРАМИ СУРМА

Під Управою МИРОНА СУРМАЧА, 325 E. 14th St., New York, GR. 7-0720

УКРАЇНСЬКА ОПЕРОВА КОМПАНІЯ

ставить

КАТЕРИНА

ОПЕРА В 3-ОХ ДІЯХ, ПІСЛЯ ПОЕМИ Т. ШЕВЧЕНКА—МУЗ. М. АРКАСА

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-го ТРАВНЯ (МАЯ) 1943

В WEBSTER HALL

119 EAST 11th STREET, NEW YORK, N. Y.



ДІЄВІ ОСОБИ:

Остап Палій, селянин.....	БОРИС ВОРОНОВСЬКИЙ
Ганна, його дружина.....	ОЛЬГА ЛЕПКОВА
Катерина, їх дочка.....	МАРІЯ СОКІЛ
Андрій, парубок.....	ОСИП КАЛІНІ
Іван, солдат.....	МИРОН ШАНДРОВСЬКИЙ
Оксана }	МАРІЯ ОСАДЧУК
Одарка }	МЕЛАНЯ МИЛЯНОВИЧ

Парубки, дівчата, солдати



Музичний і артистичний директор..... АНТІН РУДНИЦЬКИЙ



Ще в той день БЕНКЕТ в честь УКРАЇНСЬКИХ МАТЕРИЙ, в год. 1-ї попол.,
в Парафіяльній Галі, 217 Іст 6-та вулиця, Нью Йорк

— Обід під зарядом МИКОЛИ ГЛАДУНА —

Год. 8-ма РАДІО-БАЛЬ СУРМИ в ВЕБСТЕР ГАЛІ

—Шевченківська Вистава в дохід Українського музею, в Стемфорд, Конн.—



MARIA SOKIL

(Short Biography of Maria Sokil on Opposite Page)

ORchard 4-5013

Night Phone STuyvesant 9-2418



MICHAEL KLOSE

Florist

ARTISTIC FLORAL DESIGNS

Bridal Bouquets a Specialty

FRESH CUT FLOWERS DAILY



42 AVENUE B

(Between 3rd and 4th Sts.)

NEW YORK CITY

Res. Phone ORchard 5-2588

PETER JAREMA

Undertakers and Funeral Directors

NO DISTANCE TOO FAR



Manhattan Office:

129 EAST 7th STREET

(Bet. 1st Ave. & Ave. A)

Tel. ORchard 4-2568

Bronx Office:

707 PROSPECT AVENUE

(Cor. 155 St.) Bronx, N. Y.

Tel. MElrose 5-6577

З нагоди ДНЯ МАТЕРІ

Stefie's Beauty Parlor

S. ABRAHAMOWSKA, Prop.

318 EAST 6th STREET

NEW YORK, N. Y.

Telephon, GRamercey 5-7244

пересилає Вам, дорогі,

найсердечніше побажання: здоровля, щастя, і

“Щоб із дітей своїх маленьких
Діждалисі втіхи у старенъких
Своїх колись тяжких літах;
Щоб в час недолі й негоди
Були медочком насолоди
Вам по всі ті дні життя!”

Permanent:

Finger Wave; Shampoo; Eye Brow Arch

Hair Dye; Manicure, Facial

Широ-сердечний привіт—Поздоровлення

ДЛЯ ВСІХ МАМІВ,
ДЛЯ ТИХ, ЩО МАЮТЬ СИНІВ В АРМІЇ
І ДЛЯ ТИХ, ЩО БУДУТЬ МАТИ.

Поздоровлення

ДЛЯ ВСІХ ТИХ ПАР, ЩО Я ЇХ УСЛУГУВАВ
ПІДЧАС ЇХ ВЕСІЛЬНОГО ОБІДУ.

Дай Боже всім щасливо лучших часів дочекати!

МИКОЛА ГЛАДУН І ДРУЖИНА

166 AVENUE B

NEW YORK CITY

КАТЕРИНА

АКТ І

Беріг річки. Річка поросла з того берега очеретом. На горі видко село з церквою і вітраками о шести крилах. Поміж деревами де не де тополі. На сцені верби коло річки. З права колода. Світить місяць і відблискується у річці. Чутно соловейка, на сцені нема нікого, музика тихо грає. Від села іде Андрій сумний, сідає на колоду, далі склонившись починає співати, підходячи на перед сцени.

No. 1

АНДРІЙ

Ні! не весело ніде!
Ні вулиця, ані бенкети,
Ніщо із думки не зжене
Її голубоньку.
Здається, неначе і справді
І я колись був щасливий,
Та мабуть на віки минуло,
Минулось те щастє мое,
Минуло на віки те щастє,
Минулось на віки воно,
Остався ізнов сиротою
Безрідний Андрій сирота.
(з укором)

Катрю, голубко,
Катрю, рибонько,
Щож, серденько ти зробила?
Було колись, ми кохались

Як голубів пара,
А тепера розійшлися,
Як чорная хмара.
Гей як би я знов,
Гей як би я знов,
Як розвіять ті чари!
Ти побачив би,
Мій москалику,
З ким ти маєш діло!
(завзято)

Ти побачив би,
Мій москалику,
З ким маєш ти діло.
(сумно)

Та що з того?
Силком не полюбити.
Було колись, ми кохались,
Як голубків пара,
А тепера розійшлися,
Як чорная хмара!

SHORT BIOGRAPHY OF MARIA SOKIL

MARIA SOKIL was born in Zerebec, District of Saporoshe, in the heart of Ukraine. She studied at the Conservatory of Music in Dnepropetrovsk (with Sinaida Malutina), then in Moscow. In 1924 she became actress in the Zankowecka Dramatic Theatre; in 1927 made her debut as an opera singer at the State Opera at Kharkiv (as Marguerite—in "Faust"). After outstanding successes in this opera and two others she became three months later the leading singer of the Opera (1927-1930), then Primadonna of the State Opera in Kiev (1930-1932). In 1929 she was sent abroad as the representative woman-singer of Ukraine, for concert and operatic appearances. She was Primadonna of the Municipal Opera in Lwiw (from 1932), and made guest appearances in concerts, operas and radios all over Europe, acclaimed by the critics and the audiences to be the most prominent Ukrainian Singer of today. Maria Sokil arrived in the U. S. for the first time in 1937, and together with her husband, Antin Rudnitsky, gave here, as well as later in Canada, about one hundred concerts. She appeared here in the film "Cossacks in Exile," and later in the production of the same opera by the Ukrainian Opera Co. She sung over the NBC Studios, and appeared with the "La Scala Opera Co." Philadelphia, and with the Chicago Opera Co.

Maria Sokil's operatic repertory includes such roles as Marguerite (Faust), Mimi (Boheme), Madame Butterfly, Lin (Turandot), Tatjana (Eugen Onegin), Lisa (The Queen of Spades), Desdemona (Otello), Elsa (Lohengrin), Nedda (Pagliacci), Micaela (Carmen), Manon, Halka, and all leading soprano roles of Ukrainian and Russian operas. She sings in eight languages.

The records of Maria Sokil (Eight Ukrainian Folksongs, Two arias from the opera "Halka," and two songs by Rachmaninoff and Taneyew have been issued by the Asch Recordings, New York.

No. 2

АНДРІЙ

Хтось іде!

Це Катря!

Чи не вмоляю її? . . .

(входить весело від села)

КАТРЯ

Хто це?

АНДРІЙ

Я.

КАТРЯ

Андрій? . . .

Чом на вулиці? . . . чом? . . .

Чи ждеш кого?

Так мабуть помішала? . . .

АНДРІЙ (з укором)

Хиба не знаєш ти,

Кого я виглядаю?

Усе село те зна,

А ти не хочеш?

КАТРЯ

Щож таке?

АНДРІЙ

Що я люблю тебе!

КАТРЯ

Мене?

Шкода, козаче, забаривсь

Ти із коханнєм своїм.

АНДРІЙ

Ох! знаю, Кatre, знаю це,

Та хоч послухай ти мене,

А не мене, — так тих людей,

Що кажуть правду.

КАТРЯ

Щож, кажи?

АНДРІЙ

Кажуть люде, щоб кохались

Ви не з москалями,

Бо москалі, чужі люде,

Сміються над вами;

Бо москалі, чужі люде,

Сміються над вами.

Москаль любить жартуючи,

Жартуючи кине,

Піде в свою Московщину,

А дівчина гине,

А дівчина гине!

КАТРЯ (перебиваючи)

Годі вже причитуватъ,

Який тобі клопіт!

АНДРІЙ

А батька?

А неньку?

Чи не жаль тобі?

КАТРЯ

А тобі що?

АНДРІЙ

Катрю! Катрю!

Схаменись!

КАТРЯ (з серцем відвертаючись)

Ох! Андрію, відчепись!!

Хиба властна я

Над своїм серденьком!

АНДРІЙ

Чи властен і я?

Чи-ж властен і я?

No. 3

Д у е т

КАТРЯ

Чи питаєш коли

Серденько дівоче,

Кого полюбити?

Чи воно питає,

Чи воно пита?

Любить серце того,

Кого зна, кого зна,

Тебе не пита, не пита,

Не пита тебе, не пита.

Чи питаетесь

Наше серденько,

Як настане час

Покохатися?

Як пташечка

Стрепенеться в грудях

I стойть як живий

Миць, любий в очах.

Одна думка тоді:

Все кохай та кохай,

Все кохай та кохай,

Кохай, кохай, кохай,

I рапахай, кохай, кохай.

II

Чи пидесенька

I щаслива я —

Ні на кого-б. тоді

Не дивилася-б.

Його очиці

Все до себе манять,

Його устонька



ANTIN RUDNITSKY

ANTIN RUDNITSKY born February 7, 1902 in Luka, near Sambor, East Galicia. Studied at the Conservatory of Music in Lviv (1912-1920) with Vilem Kurz and Jerzy Lewicz, then with Leo Sirota (Vienna, 1920-1922), finally at the "Hochschule fuer Musik" in Berlin (1922-1926) with Egon Petri and Artur Schnabel (piano), Franz Schreker (composition), Julius Pruver (conducting). He graduated in 1926; at the same time from the University of Berlin (Ph.D.); became conductor of the State Opera and professor of the State University in Kharkiv (1927-1930), then in Kiev (1930-1932), and from 1933 in Lwiw (Municipal Opera and Academy of Music). He appeared as concert-pianist, later as guest conductor of opera and symphony in many countries and capitals of Europe; lectured on Ukrainian Music in the University of Berlin (1934) organized, managed and directed the performances of Ukrainian Operas—with outstanding operatic artists in cast—in Lwiw and all big cities of Western Ukraine. In 1937 he was awarded the first prize at the International Competition for Composers at Warsaw, Poland. He wrote and directed the musical scores for the moving pictures "Cossacks in Exile" and "The Tragedy of Carpatho-Ukraine" (New York, 1938-1939). He became professor of the Ukrainian Catholic Seminary and College at Stamford, Conn. (1939-1942); organized the Ukrainian Opera Co. in 1942 producing the outstanding performances of "Cossacks in Exile," and now "Kateryna."

As a composer Rudnitsky occupies a leading place in modern Ukrainian Music. His works (published by many publishers in Europe, and by Dimit-Edition, and Edward B. Marks Music Corporation in the U. S.) include the opera "Dovbush," the ballet "Storms over the West," three symphonies, many orchestral works ("Ballet Suite," "Ukrainian Spring Songs Suite," "Poeme Lyrique," "Three Dances," "Dramatic Prologue"), chamber, piano and vocal music.

До мене говорять.
Одна думка тоді:
Все кохай та кохай,
Все кохай та кохай,
Кохай, кохай, кохай.
І рахай, кохай, кохай!

АНДРІЙ

Чи я тебе,
Катрю, голубонько,
Чи я тебе,
Чи я тебе,
Не любив?
Чи, для тебе-б
Я себе пожалів?
Так любити щиро
Ніхто б не зумів.
Чи питаетесь
Наше серденько,
Як настане час
Покохатися?
Як та пташечка
Стрепенеться в грудях
І стойть як жива
Мила, люба, в очах.
Одна, думка тоді:
Все кохай та кохай,
Все кохай та кохай,
Кохай, кохай, кохай
І рахай, кохай!

II

Чи пидисенький
І щасливий я?
Ні на кого б тоді
Не дивився-б я.
Її очі
Все до себе манять;
Її устонька
До мене говорять.
Одна думка тоді:
Все кохай, та кохай,
Все кохай, та кохай,
Кохай, кохай, кохай,
І рахай, кохай!

No. 4

АНДРІЙ

А серденько бідне,
Як рибонька бється,
Чує воно лихо,
Чує, не минеться!
А її байдуже . . .
Вона все сміється.
Не слухаєш? . . .

Все то сміхи!
Як малій дитині.
КАТРЯ
Чогож плакать?
Вже обридло
Про єднє слухать!

АНДРІЙ

Не дай тобі, Боже,
З лихом ізпізнатись,
Але чув я, незабаром
У поход москалі
Виступаютъ.

КАТРЯ

Що ти кажеш?
Де ти чув?
АНДРІЙ (коряче з усміхом)
Що? Злякалась?
КАТРЯ (хапаючи його за руку)
Ти глузуєш?
Гріх тобі, гріх!
(відпихаючи)
Не вірю тобі я, Андрю,
Спітаю його я сама.
АНДРІЙ
А він хиба скаже?!
Покинь його, Катрю!
Поки він не кинув,
Та у ріднім селі,
Тихенько, гарненько
У двох зажили-б.
КАТРЯ (з жахом відступаючи)
Що з тобою? . . .
Дуже скорий.

No. 5

(За лаштунками чути дівочу пісню з тиха,
а далі дуже!).

КАТРЯ і АНДРІЙ

АНДРІЙ

Не хочеш?

КАТРЯ

Не хочу.
Що вязнеш? Он, дівчата ідуть!
Побачать оттуть
Твої нюни,
От сміха буде!

АНДРІЙ (палко)

Ні! вже годі насміхатись,
Оставай здорована,
А я піду світ за очі
(виходить)

КАТРЯ

Щаслива дорога!

ХОР ДІВЧАТ

Ой на горі, на горі,
Ой на горі, на горі,
Там ходили журавлі,
Там ходили журавлі,
Де журавка ходила,

Там пшеничка вродила;
Де журавель походив,
Гей там кукіль уродив.
Вечір наступає, наступає,
Збирайтесь, дівчаточка,
На вулицю.
Збирайтесь, голубоньки,
Молоді сестриці!

OLGA LEPKOWA

OLGA LEPKOWA, mezzo soprano, studied at first in Cracow (with Zboinska-Ruszowska), then in Lwiw (with Maria Sokil, A. Uluchanowa and Adamo Didur) and in Vienna. She started her operatic career as Oxana in Rudnitsky's production of "Cossacks in Exile" in Lwiw, appeared later with success in the Municipal Opera of Lwiw. She made in 1939 over twenty concerts in Canada and appeared in many concerts in the United States, as well as in the presentations of the Ukrainian Opera Company.



MIRON SZANDROWSKY

Young American bariton who was born in New York and graduated from the Juilliard Institute and now studying with George Fergusson, he has sung in opera and Oratorial throughout Middle West and East. At present he is a member of Company known as "Opera for Everyone," which is under the management of W. Colston Leigh, Inc.

BORIS VORONOVSKY

Leading Baritone of the Russian Opera Co. appeared in concerts in Town Hall and Brooklyn Academy of Music; and Soloist with Symphony Orchestras; also sung with New Opera Co. Born in Moscow and educated in New York.

Зіроньки сіяють,
Місяць зійшов.
(Дівчата виходять на сцену. Одарка і Оксана підходять до Катрі)

КАТРЯ

Їм весело!

А я?

(задумується)

Як чужа . . .

Не вже це правда,
Що казав він мені?

ОКСАНА

Що це, Катрю?

ОДАРКА

Ти плачеш?

КАТРЯ

Hi!

ОКСАНА

Андрій набрехав щось?

ОДАРКА

Він сам чогось смутний
Пішов з відсілля.

КАТРЯ

Чи правда, сестриці,
Що скоро москалі
Ідуть у поход?
Чи правда, сестриці,
Чи правда тому,
Скажіть, пожалійте,
Не мучте мене.

ОКСАНА

А Бог з ними, Катрю!
Хиба в нас є мало
Своїх парубків?

No. 6

(За лаштунками з другого боку чути
хор парубків)

ХОР ПАРУБКІВ

Гей! по синьому морю
Хвиля грає....

ОДАРКА

Он слухай! — Співають!
Гайда, дівчата, на зустріч їм
співати.

ХОР ПАРУБКІВ

Гей, турецький корабличок
Потопляє.

ОДАРКА (до Катрі)

Ходім з нами, Катрю!
Кинь лихом об землю
Ta з нами співай.

ХОР ПАРУБКІВ

Гей, сорок тисяч війська
Ще й чотири!
Гей наші славні
Запорожці
Сине море вкрили.

ХОР ДІВЧАТ

Якої співати?

ОДАРКА

Веснянки!

ХОР ДІВЧАТ

Веснянки гайда!
Гайда, гайда, гайда.
Ой у неділю
Ранечко, ранечко,
Приїхав мій

Батечко, батечко.

Привів мені

Дівчинку, дівчинку,

У зеленому

Віночку, віночку.

Сам не знаю, сам,

Де дітей подівав.

Грім побив, грім,

Дощ потопив,

А щей цвітка маленька:

Сповідай, сповідай,

Де твоя ненька.

Ой там на дзюбу,

Дзюб, дзюб,

Дзюбунець.

Пішла дівка у танець.

(Виходять парубки і витаються з дівчатами)

ХОР ПАРУБКІВ

Здорові, дівчата, бувайте!

Ось зараз музики,

Музики прийдуть,

Тай справді тоді

Потанцюємо.

ХОР ДІВЧАТ

(Весело дивлячись за лаштунки, звідки
виходять музики: дві скрипки, бубон і
цимбали)

Аж осьде, дивіться,

Музики, сестриці;

Сьогодня гуляймо і ми;

А онде дивіться,

Біжать москалі.

(Тимчасом підходять по два по три
москалі)

ХОР ДІВЧАТ і ПАРУБКІВ

Веселу нічку сьогодня
 Ми справим;
 До съвіта гуляймо,
 До съвіта співаймо,
 Хай місяць з висока
 На нас споглядає.
 Хай у темному гаю
 Соловей співа
 І річка о беріг
 Хай хвилю хлюпче,
 Вітрець по тихенько
 Із листьом шепоче;
 У степу далеко
 Могила чорніє
 І з нею тихенько
 Нехай розмовля.
 У тихім ставочку
 Нехай поїграє,
 Де явір з вербою
 Листочки купа.
 Україно люба,
 Веселий наш краю!
 Де краще є в світі,
 Над тебе, мій раю?
 А нуте, музики,
 Заграйте рідної,
 Щоб весело було,
 Ми будем танцювать.

No. 7

(Музика почина козачка; виходять чотири дівчи і чотири парубки, остатні сідають купами де кому прийдеся, починаються танці)

No. 8

(Після танців виходить Іван; Катря з радостю кидається до него)

КАТРЯ

Що довго не йшов,
 Мій голубе любий?

ІВАН

Не льзя було, Катя,
 Я службою занять;
 А ти веселишся
 Поєш і іграєш.

КАТРЯ

Hi, серце, сумую...
 Чи правда, козаче,
 Що ти у поход
 Вже скоро підеш?

ІВАН (у сторону)

Успіли сказатъ,
 Тим лучше, меня
 От хлопот развязали.

КАТРЯ

Чи правда, козаче,
 Чи правда?...

ІВАН (до Катрі)

Да, скоро голубка!
 Да что же печалить
 Тебя наш поход?
 Розлука на время
 Пустое то діло,
 Вернусь вірно, скоро
 Опять я к' тобі.
 А там уж я сватьбу
 С'играєм к' зимі.

КАТРЯ

Ох довго як ждати,
 Забудеш мене.



JOSEPH KALLINI

a well-known operatic and dramatic artist, appeared in operas, in concerts all over Europe and the United States, as well as in many Broadway productions (among others in "My Sister Eileen" during the last two years).

ІВАН (з серцем)

Опять начинаєш?

Да вір же ти мні,

Что скоро вернусь я.

КАТРЯ (ластючись)

Іване мій любий,

Мій голубе милий!

Хиба можу справді

Не вірить тобі?

Серденко як рибка

Та щастем беться;

Щаслива тепер я,

Щаслива з тобою;

А там, як поїдеш,

Я думкою, бідна,

Витати му у світі,

Я скрізь за тобою.

ІВАН і КАТРЯ (разом)

ІВАН

Вот так то і лучше.

Не вір ні кому ти

І будь ти спокойна,

Пока возлі есть твой Іван.

Будь покойна пока

Возлі есть твой Іван.

Ах, Катя голубка,

Не вір ти навітам,

Люби і спокійна будь.

Ах, Катя голубка,

Не вір ти навітам,

Спокійная будь.

КАТРЯ

Не вірю ні кому,

Я знову щаслива,

Я знов коло тебе,

Я знов коло тебе,

Іване.

Іване серденко!

Нехай вороженьки

Сміються, глузують!

Іване серденко,

Нехай вороженьки

Сміються, глузують, нехай!

ІВАН

Тебя не оставлю,

З собою возьму я

І будеш моя ти жена.

КАТРЯ

Щаслива тепер я,

Щаслива з тобою,

Розвіяв ти думки,

Як чорні хмари.

ІВАН

І весело славно

З тобой заживем ми.

КАТРЯ

Іване серденко!

Я знову і знову

На віки твоя.

Я знову на віки,

Я знову на віки твоя!

ІВАН

Ах, Катя голубка,

Я буду на віки,

На віки я твой

І буду на віки,

І буду на віки, я твой,

Ах, Катя голубка . . .

КАТРЯ

Іване серденко . . .

Яке щастє мені.

No. 9

(Тимчасом підходить Андрій і смутний
дивиться на них. Катря весела кидається
до Оксани і Одарки і співають у трох,
Андрій і Іван окремо)

Quintet

КАТРЯ

Він знову вернеться

І буду я з ним.

Все лихо те минеться

І серденком я своїм

Привитаю,

Його щиро привитаю.

Я його привитаю,

Його щиро привитаю,

Я його . . .

(бере Івана за руку і співає з ним)

ОКСАНА

Щаслива, Катруню,

Ти будеш, ти будеш із ним;

Все лиxo te minet'sya

І серденком ти своїм

Привитаєш його, Катрю,

Привитаєш щиро ти його,

Привитаєш його щиро,

Привитаєш ти його..

ОДАРКА

Щаслива, Катруню

Ти будеш, ти будеш із ним;

Все лиxo te minet'sya

І серденком ти своїм

Привитаєш його, Катрю,
 Привитаєш широко ти його,
 Привитаєш його широко,
 Привитаєш ти його.

АНДРІЙ

Ти віриш сердешна,
 Ти віриш йому,
 А він насміється,
 А він насміється.
 А він насміється
 Над серденком твоїм,
 Він насміється
 Над серденком твоїм.

ІВАН

Ти щаслива,
 Тим і лучше, тим і лучше для
 меня.
 Ти забудеш своє горе,
 Я забуду і тебе,
 А женою бить салдату
 Ти не можеш нікогда;
 А женою бить салдату
 Ти не можеш нікогда.

ХОР ДІВЧАТ і ПАРУБКІВ

І місяць і зірки
 У небі так сіяють,
 У темному гаї
 Соловейко співа
 І річка о беріг
 Хвилею шепоче,
 Вітрець по тихеньку
 Із листом шепоче,
 І тихо і любо
 Як у божому раю,
 Як у божому раю.

КАТРЯ

І місяць і зірки
 У небі так сіяють,
 У темному гаї
 Соловейко співа.
 Мій любий, мій милий,
 Щасливая я!
 Коханнем щирим
 Одна я, одна,
 Так широко люблю,
 Так широко люблю
 Тебе я, Іване.

ОКСАНА

І місяць і зірки
 У небі так сіяють,
 У темному гаї
 Соловейко співа
 І річка о беріг
 Хвилею хлюпоче,
 Вітрець по тихенько
 Із листем шепоче
 І тихо і любо
 Як у божому раю!

ОДАРКА

І місяць і зірки
 У небі так сіяють,
 У темному гаї
 Соловейко співа
 І річка о беріг
 Хвилею хлюпоче,
 Вітрець по тихенько
 Із листом шепоче
 І тихо і любо
 Як у божому раю.

АНДРІЙ

О Боже! Ти бачиш,
 Свята твоя правда.
 Хай того кара,
 Хто її не зна.
 Прости, Боже, Катрю,
 Вонаж молода,
 Коханем щирим
 Так любить вона!
 Прости її, Боже,
 Прости її.

ІВАН

І місяць на небі
 І звізди так блищуть
 І в темном бору
 Соловей поєт
 І Катю мою
 Он розвеселить.
 І Катю мою
 Он розвеселить,
 Спасибо тебі,
 Дорогая моя!

АКТ II

Хата. З права покута, стіл у кутку і сцени завішані ручниками, квітками, пучками зілля, по під стіною лави, кінець лави сидить мати і пряде куделю. Ліворуч піч розмальована, з переду коло печі рогачі, лопати і таке інше, з боку привішана покрита колиска, коло стіни лава, над лавою мисник, у середині двері, з права вікно і друге у лаштунках. Як завіса піднялась мати сидить і пряде. У хаті тихо, входить Андрій.

No. 10

МАТИ (придивляючись)

Це ти, Андрій?

Що нового? . . .

АНДРІЙ

Нічого! Зайшов подивиться,
Що Катря все сумує?
Сердешна дівчина.

МАТИ

Сумує!
Що дня і що ночі
Голубка його вигляда.
Вже друга зима наступила
А його нема!

АНДРІЙ

І не буде!

МАТИ

Коли ж присягався
Він тяжко
Вернутись до нас!

АНДРІЙ

Не йміть йому віри!

МАТИ

Може вбито?

АНДРІЙ

Ні! Живий він
Та вернулись
Із походу
Іншими шляхами
Москалі.

МАТИ

Боже милий!
Деж та правда!
Доню моя безталанна,
Доню моя люба!
Вміла тобі брови дати,
Карі оченята,
Та не вміла
На сім світі
Шастя, долі
Дати!

(плач)

(Входить старий похмурний, дивиться на них пильно, а далі махнув рукою, сіда на лаві кінець стола)

No. 11

АНДРІЙ

Оце гаразд, що ви прийшли.

Без старостів

І без святів

Прийшов оце я просити:

Віддайте Катрю ви мені,

Віддайте мені!

Забуду, що вона колись

Любила не мене, а його;

І сина я її приймаю

За сина рідного свого.

Забуду на віки усе.

Ви знали, як щиро кохав я,

Її я люблю і тепер,

Віддайте-ж її, вас благаю,

Віддайте мені її.

БАТЬКО

Спасибі тобі, козаче,

За добре слово;

Тепер я не можу

Віддать тобі дочку.

Тепер я не батько,

Я не батько.

Вкрали в мене дочку,

Осталася мені на сором

Покритка!

Московка!!!

Боже, за що Ти так караєш,

За що на старість посилаєш

Таке тяжке горе!?

Як в тихому раї

Я вік звікував,

На старість як тяжко

Нас Бог покараав!

І жили ми тихо,

У купі усі!

АНДРІЙ

Рай той вернеться

І горе мине,

І жити мем тихо

У купі усі.

Забудьмо те лихо,
Забудьмо його,
Щоб у нашій хаті
Його не було!

БАТЬКО

Ох тяжко, важко,
Забути його!

МАТИ

Сусіди що скажуть,
Ти забув за них?

АНДРІЙ

А нам що до того?

БАТЬКО

Нам вік жити між них.

~~БАТЬКО + МАТИ (разом)~~

Ох як тяжко,
Ох як важко
З ворогами жити!
Вийти з хати
На вид сором,
Ніде нам ся діти.

БАТЬКО

А ти хочеш
Щоб і тобі
Така доля була!
Щоб сміялися із тебе,
Як з нас добри люди!

МАТИ

Щоб сміялися із тебе
Як з нас добри люди!
Здашся і сам
На їх речі,
Нас дорікати
Будеш!

АНДРІЙ

Бог із вами,
Пані матко!
Не гріх се казати?
Жилиб тихо в новій хаті,
На злість вороженькам.

БАТЬКО

Як би не те, що було,
Жили-б тихо
У своїй хаті
На злість ворогам.
~~Жили-б тихо~~
~~У своїй хаті~~
~~На злість ворогам,~~
~~На злість ворогам~~

МАТИ

Жили-б тихо
У своїй хаті
На злість ворогам.
Жили-б тихо
У своїй хаті
На злість ворогам,

АНДРІЙ

Жили-б тихо
На злість ворогам;
Жили-б тихо
У своїй хаті
На злість ворогам,
На злість ворогам.

No. 12

БАТЬКО (до ікон)

Не те судив Господь,
Не те судила нам
Його святая воля.

МАТИ

I довго її я просила,
Просила забути його;
За тебе, Андрію, говорила ...
Не хоче і слухать цього!
Не піде за тебе, Андрію,
Не піде за тебе вона,
А серце любить не навчити
За це добре знаєш ти сам.

АНДРІЙ

Мамо цітьте!
Хиба я не знаю сам,
Як серденько болить?
Сиротина він, без щастя
I без долі мусить жити
Як та блискавка; кохане
Опекло його, минуло;
Схороню надію в серци.
Буду ждати, як діжду Катрі ...
А ні, то згину і сам.

(прожогом виїга з хати)

No. 13

БАТЬКО

Сердешний хлопчина!
Собі вік згубила,
Згубила й йому;
Не вміла доглядіть,
Оце тепер кайся.
Ти знаєш, це правда
Не прийдуть москалі,
Шкода їх і ждати!

МАТИ

Андрій теж казав це!

БАТЬКО

Терпіть більше не можу;
Нехай іде Катря
І свого шука.

МАТИ

Що хочеш зробить ти?

БАТЬКО

Держати у хаті
Покритку не хочу.
Не можу, стара, я
На старості сором
Такий пережити,
~~Такий пережити;~~

Нехай у Московщину
Іде моя дочка:
Як знайде його,
Той там буде жити;
Як знайде його
Той там буде жити.
~~А и, на те буде~~

Божая воля!

(побачивши у вікні Катрю)

Та годі вже плакать,
Он Катря іде!
Виряжай швидш у дорогу,
Всю правду скажи,
А сам я не можу
Балакать із нею.

(Входить Катря, поставила відра на лаві
коло дверей, а сама кинулась до колиски
і порається і колише дитину)

No. 14

МАТИ

Щож весілля,
Доню моя?
А деж твоя пара?
Де світилки з друженьками,
Старости, бояре?
У Московщині, доню моя!
Ідиж їх шукати,
Та не кажи добрим людям,
Що є в тебе мати,
Проклятий час, годинонька,
Що ти народилася;
Як би знала, до схід сонця
Була-б утопила . . .
Здалась тоді ти гадина
• Тепер москалеви!
Доню моя,

Доню моя,

Квіте мій рожевий!

Як ягідку, як пташечку

Кохала, носила

На лишенько . . .

Доню моя,

Що ти наробыла?

Оддячила!

Іди собі в Московщину,

Свекрухи пошукай;

Не слухала моїх речей,

То її послухай,

Іди, доню, найди її,

Найди, привитайся.

КАТРЯ

Мамо! Мамо!

Що ти кажеш?

За що рвеш ти душу?

Він вернеться, ось побачиш;

Прости мені мамо!

МАТИ

Будь щаслива в чужих людях,

До нас не вертайся;

Не вертайся, дитя мое,

З далекого краю!

КАТРЯ (благаючи)

Мамо!

МАТИ

А хто-ж мою головоньку
Без тебе сховав?

Хто заплаче на до мною,
Як рідна дитина?

Хто посадить на могилі
Червону калину?

Хто без тебе грішну душу
Поминати буде?

Доню моя,

Доню моя,

Дитя мое любе!

Іди від нас . . .

Бог з тобою!

(рида)

БАТЬКО

Чого ждеш, небого?

КАТРЯ

Прости мені, мій батечку,
Мій голубе милий.

БАТЬКО

Нехай тебе Бог прощає

I добрій люде;

Молись Богу та йди собі,
Мені легче буде.

КАТРЯ

Прости, тату,
Прости, мамо,
Простіть доню ви свою!
Ой згляньтесь, рідні,
На мое лихо,
На мое дитя,
Малюсеньке . . .
Хто приголубить,
Хто привитає
У далекім краю
На чужині?

МАТИ

Іди ти, доню,
Бог з тобою!
Іди від нас, іди від нас,
До нас, доню, не вертайсь,
Не вертайся, не вертайсь.

БАТЬКО

Шукай щастя
У чужих людях,
Не вертайсь до нас, не вертайсь!
Бог з тобою, дитя мое,
Йди від нас,
Шукай щастя.
В чужих людях .
Ти шукай.

КАТРЯ

Ой деж я дінусь
З моїм лихом ,
У далекім краї, на чужині?

No. 15

БАТЬКО

Було колись, що пишався
Я її красою,
Що на старість
Сподівався
Утіхи, спокою!
Сподівався бачить дочку
В хаті молодицею
І онуків сподівався;
Думалось дивиться
На їх ігрищі веселі —
Думалось дивиться;
Довелося от ще чого
На старість діждати!
Довелося в пустій хаті
Віку доживати!
Із старою

(плач)

В пустій хаті—
Віку доживати.

КАТРЯ

(кидається до нього)

Тату!
Любий тату!
БАТЬКО (з серцем відпихаючи її)
Геть від мене!
Геть московко!
Нема у мене дочки!

КАТРЯ

(з жахом дивиться на нього і тулиться до
матері, паде її на руки і ридає)

Мамо!
Мамо!!

Кінець II акту.

А К Т III

Сосновий ліс за Київом; глуха осінь, паде сніг; лісом простяглась стежка, що йде до озера. Озерце покрите ледом, на котрому лежить білий сніг; місцями воно ще не зовсім замерзло і блищиць волиця; через ліс іде стовповий шлях, трохи з ліва верстовий стойть. Вітер шумить лісом. — Катря виходить із ліва, у драній свитині, боса, за плечима торба, на руках під свитиною дитина, у руках ціпок.

No. 16

Не вернуся!
Не вернуся!
Не вернуся!
Не вернуся!
У далекому краю
У чужу землю, чужі люде,
Мене заховають

У чужу землю . . .
А рідної своєї
Хоч оцяя крихта
На до мною ляже,
На до мною ляже,
Та про долю,
Мое горе
Чужим людям скаже!
Не розказуй, голубонько,

Де б не заховали,
Щоб грішної
На сім світі
Люде не займали!
(дивлячись на дитину)

Ти не скажеш,
Ти не скажеш,
Ти не скажеш,
Ось, хто скаже,
Що я його мати!
Боже ти мій! . . .
Лихо мое . . .
Де я заховаюсь? —

Заховаюсь,
Заховаюсь
Сама під водою,
А ти гріх мій
Спокутуеш
У людях сиротою
Безбатченъком!
Безбатченъком!

То не лиxo
То не тяжке,
Що мати вмирає;
Не сироти
Малі діти,
Що неньку сховали.
Їм зосталась
Добра слава,
Могила зосталась.
Засміються злії люде
Малі сиротині,
Вилле сльози на могилі,
Серденько спочине!
(до дитини)

А тобі, тобі на світі,
Що тобі зосталось?
Тебе батько і не бачив,
Мати відцуралась?

(пригортуючи до серця)

Спи мій любий, —
Спи синочку,
Спи, не прокидайся!
Цюю нічку остатную
До мене витайся,
Цюю нічку остатную
До мене витайся.
Деж ти, котику
Маленький,
Сину мій, Іване,
Деж ти будеш ночувати
Як мене не стане?
З собаками, мій синочку,

Кохайся на дворі!
Собаки злі покусають
Та не заговорять!
Не розкажуть сміючися
За бідну неньку!

— Спи мій сину,
Спи маленький,
Спи, не прокидайся!
Не проклиной
Бідну неньку,
Думкою не знущайся!
Спи мій сину,
Спи маленький!
Люлі, люлі, люлечки!
Ой люлі, люлі,
Ой люлечки, люлі!

(Примошується під деревом і засипа; сніг не паде, а вітер душить деревом.
Сниться їй хата рідна, її доля гірка, і здається їй, наче мати доріка її. Прокидається зхвачуючись)

Боже!

(знов прислухується)

Мамо!
То вітер шумить
По діброві!

(бере дитину, хрестить і колише)
Спи мій сину,
Спи маленький!
Люлі, люлі, люлечки,
Люлі, люлі, люлечки.

(Ляга коло дитини і засипа. Через якийсь час далеко чути бубон і солдатську пісню.
Катря скоплюється і прислухується)

No. 17

ХОР САЛДАТІВ (ледво чутъ)

Толі не береза
Толі не кудрява,
На бережку стояла!

КАТРЯ (скоплюючись)

Що це?
Москалі!
Боже поможи мені!
(прислухується)

Піду спитаю за Івана!

(Скоплюється, спішно прикрива дитину, а тимчасом виходять із права москали у похідній формі і башликах, ранцях, шинелях із ружями вольно, по чотири у ряд. З боку іде Іван офіцером із шаблею)

ХОР САЛДАТИВ

(мало помалу все чутніше
наближаються)

Толі не дівчинка,
Толь не молодая,
На улиці стояла.
Береза кудрява!
На бережку стояла,
Дівчинка молода,
По улиці ходила.

КАТРЯ

(кидається до москалів, хоче розпитати
за Івана і побачивши його перед собою
скрикує)

Іване!

Боже мій!
Мій любий,
Мій коханий,
Серце мое ріднесеньке!
Де ти так барився?
Хиба забув Катерину?
Хиба не пізнаєш?

ІВАН

Что нужно, тобі молодиця?
Тебя я не знаю!
Остав меня,
Мні нікогда!

КАТРЯ

Ти не пізнав мене, Іване?
Я Катруся твоя люба;
Серце подивися!
Єйже Богу, я Катруся!

(Лове його за руку)
ІВАН (з серцем)

Ах!!!

Да отважися!

(До салдатів)

Возьміте проч,
Безумную!

КАТРЯ

Боже мій!
Іване!
І ти покидаєш!
А тиж присягався!

ІВАН (грізно до салдат)

Возьміте проч!

Что ж ви стали?

(Салдати кидаються до Катрі, вона ви-
пручається, з горда близнувши на них
очима)

КАТРЯ

Кого?

Мене?

Мене?

Взяти?

За щож, скажи,
Мій голубе!

(кидається до Івана благаючи)

За що хоч отдати
Свою Катрю, що до тебе
У садочок ходила,
Свою Катрю, що для тебе
Сина породила?

Мій батечку,
Мій братіку,
Хоч ти не цурайся!
Наймичкою тобі стану,
З іншою кохайся . . .

З цілим світом . . .

Я забуду,
Що колись кохалась,
Шо від тебе,
Тебе сина мала,

Покриткою стала . . .

Покриткою . . .

Який сором!

І за що я гину?

Покинь мене!

Забудь мене,
Та не кидай,

Не кидай ти сина.

Не покинеш?

Серце мое!

Не втікай від мене

Я винесу тобі сина!

ІВАН (на бік)

Что ж тут ділать?

Хоть жалко,

Да возиться з ними

Не легко!

(Катря біжить до сина, а тим часом по
знаку Івана москалі рушають, а з ними
і він)

ІВАН

Нещасная!

Бог з тобой!

(Уходить за москалями. Катря скопивши
дитину і не дивлячись на москалів, що
проходять стройними рядами, у глубині
сцени на ходу розкриває дитину)

КАТРЯ

Ось де воно, подивися!

(зупинилася)

Деж ти?

(озираючись)

Заховався!

Нема заховався!

Утік!

Утік!

Нема!

Сина! сина! сина!

Батько відцурався!

Боже миць,

Боже мій!

Дитя моє любе,

Де дінусь з тобою?

(до остатніх москалів)

Москалики!

Голубчики!

Возьміть за собою!

Не цурайтесь, лебедики,

Вонож сиротина!

Возьміть його

Та віддайте,

Старшому за сина.

ХОР САЛДАТИВ

Ай да, баба,

Ай да наші

Кого не надують?

(уходять)

Ха, ха, ха, ха!

Ха, ха, ха, ха!

Ха, ха, ха, ха!

Ха, ха, ха, ха!

No. 18

КАТРЯ

Пішли . . .

Нема . . .

(Катря стоїть опустивши руки, як закаменіла)

КАТРЯ

Прощай, сину!

Гріхом тебе на світ

Божий, мати породила

Виростай же на сміх людям,

Моя дитино!

Оставайся шукать батька,

А я вже шукала!

(Кріпко тутиль дитину до серця, цілує її, а далі знову поклала під деревом, зняла з себе світку, укрила його, перехрестила і пішла стежкою до озера)

Прощай!

(біжить до ставка)

Прощай, сину!

(обертається до дитини)

Прощай!

Боже, прийми мою душу!

А!!!

(скрикує і кидається під лід)

Кінець опери.



ЧИТАЙТЕ

ГРОМАДСЬКИЙ ГОЛОС

З ВІДДІЛАМИ

ЖІНОЧИЙ ГОЛОС

i

THE COMMONWEALTH FORUM

- Джерело цікавих інформацій і висвітлення подій теперішнього переломового часу, важних для кожного американського українця.

Виходить два рази в місяць

ПЕРЕДПЛАТА:

в Сполучених Державах всього \$1.25 на рік; 75 центів на пів року
для Канади.....\$.75 на рік; \$1.00 на пів року

АДРЕСА:

VOICE OF THE COMMONWEALTH

P. O. BOX 218, STATION D

NEW YORK, N. Y.

UKRAINIAN BAZAAR

IMPORTERS OF

Material for Needlework, Embroidery, Cotton, Beads,
Cross-Stitch Designs, Stamping Goods, Novelties, Eetc.

170 EAST 4th STREET

NEW YORK, N. Y.

Compliments of

JOHN W. KUZYK

INSURANCE

124 — 1st AVENUE

NEW YORK, N. Y.

Tel. ORchard 4-3495

TOMKINS Square 6-7070

WEBSTER HALL

H. REINER, Pres.

**Ball Rooms — Banquet Rooms
Meeting Rooms**

119-25 EAST 11th STREET

NEW YORK CITY

Compliments of

The PERFECT LAUNDRY CO., Inc.

JOHN STOGRYN, Pres.

51-57 McWHORTER STREET

NEWARK, N. J.

Tel. MArket 2-4193

"We Wash Everytbing but the Baby"

Compliments of

MYRON LYTWYN & SONS

Director of Funerals

LADY ATTENDANT

383 MORRIS AVENUE

(Cor. Springfield Ave.)

NEWARK, N. J.

Tel. ESsex 3-5347

ANTIN RUDNITSKY

Ukrainian Folk Songs

Sung by

MARIA SOKIL

WITH THE COMPOSER AT THE PIANO

Songs of the country in the headline news of the day—Ukraine.
Authentic musical expression of the Ukrainian culture.

Here are eight Ukrainian Folk tunes on three double face records, in an album beautifully designed and decorated: with stories about Ukrainian Folk Music and its leading exponents, Maria Sokil and Antin Rudnitsky.

"Maria Sokil has a most beautiful voice"
—Chicago Daily Tribune

"An artist and singer of high quality"
—New York Times

"There was no end to the applause after her last song" — Philadelphia Inquirer

A TRIPLE SENSATION FOR MUSIC LOVERS

First recording in album form
of eight of the most beautiful

UKRAINIAN FOLK SONGS

- Love Song (Boyko Region)
- Spinning Song (Poltava Region)
- Young Men's Song (Podilya Region)
- Wedding Song (All-Ukrainian)
- Spring Song (Kiev Region)
- Sradle Song (Hutzul Region)
- New Year's Carol (Volhyn Region)
- Jesting Song (Kuban Region)

List Price \$3.00

Order from

SURMA

BOOK AND MUSIC CO.

325 East 14th Street

New York, N. Y.

The Latest Ukrainian Records

НАЙНОВІШІ УКРАЇНСЬКІ РЕКОРДИ

Рекорди з Радянської України:

- 21 Гречаники; Бандура — Хор і сольо
- 24 Від Києва до Лубень; Ой не світи — Хор і сольо
- 25 Очерет лугом гуде; Катерина — Хор і оркестра
- 26 Засвистали козаченки; Щиглик — Хор і сольо
- 36 Ой у полі; Та болять ручки — Хор і дует
- 45 Дощик; Козачок — Балалайка оркестра
- 46 Коло млина; Ой лопнув обруч — Дів. хор
- 47 Як умру; Реве та стогне — Хор Думка
- 51 Гопак; Світить місяць — Балалайка Оркестра
- 53 Запрягайте хлопці коні; Гомін, гомін — Сольо і хор

Сельська Оркестра

Ц2 Карпато-Українська Коломийка-Гуцулка

Рекорди Йосифа Снігура (СОНАРТ) по 75 цнт.

- 580 Грай мені скрипко; полька; Весела, полька
 - 581 Бандура, полька; Не тепер, полька
 - 582 Новомодна, полька; Ганка, полька
 - 583 Гопак; Коробушка
 - 584 Кокетка ,полька; Лезгінка
- Повищі рекорди по 75 цнт. з пересилкою

Нові КОЛУМБІЯ Рекорди по 55 цнт.

- K401 Стрийська Коломийка — Т. Свістун
- K400 Два кроки; Ой піду я шіхер віхер — Жуковський
- K399 Коломийка повітова. Ч. I. і II. — Жуковський
- K398 Ой не шуми луже; Соколом стрілою — Хор
- K397 Вдовин син; Кавалер під вусом — Гуменюк
- K396 Чорнобривка, коломийка; Барвінок — Гуменюк

Рекорди до Танців, КІСМЕТ по 75 цнт.

- 106 Коробушка; Гопак — Оркестра
- 101 Два кроки; Коханочка — Оркестра
- 104 Тройка; Кокетка — Оркестра
- 107 Гречаники; Венгерка — Оркестра
- 109 Падеспан; Лезгінка — Оркестра
- 105 Побіда, полька; Krakovяk — Оркестра

Всі повищі рекорди замовляйте на адресу:

S U R M A
BOOK AND MUSIC CO.

325 East 14th Street

New York, N. Y.

UKRAINIAN MUSIC

- | | | |
|----|--|--------|
| 1 | 201 UKRAINIAN FOLK SONGS
for Voice and Piano | \$2.50 |
| 2 | UKRAINIAN FOLK SONGS
Selected and Arranged for Violin and Piano
by M. O. Hayvoronsky | \$2.00 |
| 3 | SELECTED UKRAINIAN FOLK SONGS
AND DANCES for Violin 128 | \$2.00 |
| 4 | CHRISTMAS CAROLS ON PIANO
for Children | \$0.75 |
| 5. | SELECTED CAROLS
for Children (Shchedrivky) | \$0.75 |
| 6 | SERENADE
for Violin and Piano, by M. O. Hayvoronsky ... | \$0.30 |
| 7 | DUMKA (THOUGHT)
for Violin and Piano, by M. O. Hayvoronsky ... | \$0.30 |
| 8 | UKRAINIAN NATIONAL HYMN
for Piano, by Verbitsky-Yaroslavenko..... | \$0.35 |
| 9 | MARCH OF CHORNOMORTSI
for Piano (Zasvistaly-Kozachenky) | \$0.50 |
| 10 | UKRAINIAN THOUGHT
for Piano, by Prysowsky, No. 1 | \$0.65 |
| 11 | ZAKUVALA
for Piano, from Operetta Vechernitze,
by Nishchinsky | \$0.50 |
| 12 | SONTSE NYZENKO (THOUGHT)
for Piano, by Zaremba | \$0.75 |
| 13 | UKRAINIAN SHUMKA
for Piano, by Zientarsky | \$0.50 |
| 14 | UKRAINIAN FOLK SONGS
for Voice and Piano, by Barvinsky..... | \$1.00 |
| 15 | COSSACKS IN EXILE (Music) | \$2.50 |
| 16 | KATERINA
opera by Arkas | — |

All above numbers can be had of the Publisher

S U R M A
BOOK AND MUSIC CO.

325 East 14th Street

New York, N. Y.

ПОБАЖАННЯ ДЛЯ МАМУСІ

**СИНІВ, ДОЧОК ТА МУЖІВ, КОТРІ НАПЕРЕД ЗАКУПИЛИ
ТИКЕТИ НА БАНКЕТ ДНЯ МАТЕРІ, ВЛАШТОВАНИЙ
РАДІО-ПРОГРАМОЮ СУРМА**

БАРНА КСЕНЯ — “Як цвітка цвітуча в городі. Ти в своїй сіяєш господі!” — **Три дочки і син, Нетті, Мері, Іва, Гринь**

БОДАК АННА — “До Бога я руки підношу, за твоє здоровлячко все Господа прошу!” — **Тома**

БРИНЬ МАРІЯ — “Хай Бог добро, довгий вік несе. Щоб Ваш шлях був вистелений рожами усе!” — **Зофія**

БУРКО АНАСТАЗІЯ — “Ти мене хорониш від лихих трівог. Най благословить тя з неба Господь Бог.” — **Анна**

ВАГНЕР АНАСТАЗІЯ — “Ми тебе мамусю всі щиро кохаєм, много літ з татунцем прожити бажаєм!” — **Син Марсел.**

ВАРЕНЯК АННА — “Як зіронька ясна, наші мама красна.” — **Донька Френцес**

ВЕНЦАЛ ДЖЕННІ — Дорогій хрестній мамі побажання. — **Марセルль Вагнер**

ВДОВИН КАТАРИНА — “Квіточків дамо багато, матінці на любе свято.” — **Чотири сини; три вже в армії, четвертий чекає**

ВОВЧОК ЗОФІЯ — “Бога я у серці прошу, щоб ти жила нам стіліт!” — **Оля**

ВОРОБЕЦЬ АНАСТАЗІЯ — “Складаю бажання щиренькі, за всі клопоти тяженькі.” — **Муж Василь**

ВОЛОЩУК ГЕЛЄНА — “Щоб мамусі у віконце, все світило ясне сонце. Кожду хвилю веселило, кожду хмарку розігнало.” — **Муж Володимир і донечка Елвіра**

ГОНДОВИЧ АГАФІЯ — “Нераз ти й на хвильку не могла присісти. Бо ми всі кричали ‘Давай Мамцю їсти!’” — **Дочка Mrs. Anna Фуентес**

ГОТТЕР АННА — “Мамо на! Мамо дай! Бо ти мама на те знай!” — **Россел Мамцю величає, Івасик пісню заспіває**

ГУЗАР МАРІЯ — “Попід гору високую, літають вірляни. Нігде нам так не добре як в рідній мами!” — **Діти Іван, Михайло, Антін і Павло (вояк)**

ГЛОБК МАРІЯ — “Все для мамці все найкраще”

ДЕРЕВЛЯНА АНАСТАЗІЯ — “Кидаю квіточку під нозі, щастя мамці прошу в Бозі!” — **син Михайло**

ДМИТРІВ ЕВГЕНІЯ — “Ой якаж бо ти, матусю, дорога та мила. Просим Бога, щоб ти довго ще з нами прожила.” — **Донька Ольга; Сини (вояки) Славко і Степан та муж Петро**

ДМИТРІВ ОЛЯ — “Але хоч не маю мами, та радію нині з Вами.”

ДОМАРЕСКІ ПАВЛИНА — “Мамо люба і Ви татку! Ваше нинька свято . . . Двацять вісім літ прожили, жийте ще багато.—**Діти**

ДИКУН МАРІЯ — “Моїй любій жінці вся моя любов!”

ДИКА КАТЕРИНА — “Без журби у здоровлю щиро Вас витаю. Все гарніші писаночки писати бажаю!” — **Дочка Павлина**

(Продовження на слідуючій сторінці)

ПОБАЖАННЯ ДЛЯ МАМУСІ—Продовження

- ДРЕВНЯК МАРІЯ — “Поцілунками витаю, много літ Вам бажаю”
— **син Іван.**
- ДЖАРСЬКА РОЗАЛІЯ — “Кладу квіточку під нозі, Много ліття,
прошу у Бозі!” — **Емілія**
- ДЖОРДЖІЯ КАТАРИНА — “Серця наші—наші квіти—віддамо
тобі в любові—Захищай матусю нашу, під святим Твоїм по-
кровом!” — **Муж і син Андрій**
- ЖИВОТКО ТЕОДОЗІЯ — “Жийте мамо много літ, жийте мамо
много літ!” — **Дочки Стефанія і Анна з чоловіком Петром**
(вояк)
- КАЛАКУРА ЛІНА — “Вічно Ви що в турботі щоб Вас Бог нам збе-
рігав. Щоб сповнились Ваші мрії, Бог Вам щастечко післав.”
— **Марія і Анастазія з Павлом**
- КЛАПКО ВАРВАРА — Побажання і тикет для “мамусі.” — **Мар-
сель Вагнер**
- КАЦОВСЬКА МАРІЯ — “Так як сонце, ти світило, все дивитися
мені мило.” — **Приятель**
- КОБАН АНАСТАЗІЯ — “Моя люба мати калиновий цвіт, В тобі,
рідна мати весь мій любий світ!” — **Син Іван**
- КУЗІМОВИЧ ЙОЗЕФИНА — “Посварить, покричить, поцілує тай
мовчить.” За то ми тебе матусю, тебе любим! — **Муж Мусій;**
діти Віра і Володимир
- КОВАЛЬ КАТЕРИНА — “За всі ласки тобі нині посилаю цей при-
віт. І бажаю як найбільше ще прожити Тобі літ!” — **Джордж**
- КУЛЬЧИЦЬКА ПАВЛИНА — “Помічником у всяких трудах, І сон-
ця промінням в журбі.” — **Микола.**
- ЛАКОМСКА АНАСТАЗІЯ — “Бажання складаєм. Многих літ ма-
тусі бажаєм!” — **Дочка Марія і Стефа; найменша доня Соня**
- ЛИТВИН КАТЕРИНА — “Під опікою матусі весело гуляєм: Довгі
роки мамі прожити бажаєм” — **Син Микола з жінкою Антоні-
ною**
- МАЦЯХ МАРІЯ — “Бажаєм Вам, ненько, з нами щастя ще діжда-
ти. І що днини, так як нині, веселі дні мати!” — **Діти Стефа-
нія, Параскевія і я Василь**
- МІКУЛА МАРІЯ — “Жий нам довго, навчай нас жити. Щоб ми
вміли своїм і Богові служити!” — **Діти: Петро, Павло, Марія
і Люба**
- МИЛЯНОВИЧ МАРІЯ — “В Ваше свято, мамцю, біжу Вас витати,
для Вас свої пісні все хтілаб співати.” — **Донька Меланія**
- МИЛЛЕР АННА — “Так як рідна ти мені, зате в цей великий день
я складаю найщиріших китичку бажань.” — **Ольга Повх**
- МОНДИК АННА — “Весело любо у нас як всміхаєшся любко у
раз” — **Муж Стефан**
- МОСКАЛИК КАТАРИНА — “Моя люба мати, калиновий цвіт.
В тобі рідна мати весь мій любий світ.” — **Син Михайло**
- НАЙДАН БАРБАРА — “Безкөнечний труд . . . робота трошки Вас
зломили. Та тим більше наша нене, Ви нам дуже милі.” **Іванна,**
Джац і внучок Товас

(Докінчення на слідуючій сторінці)

ПОБАЖАННЯ ДЛЯ МАМУСІ—Докінчення

- НИЦАК КАТЕРИНА — “Мама, мама, мама, ма . . . Крашої мами на світі нема, як моя.” — **Дочка Катарина**
- ПЕРХУН МАРІЯ — “Благословенна будь Матусенько моя. Всого найкращого бажає — донечка твоя!” — **Текля**
- ПЕТРУЩАК МЕЛАНІЯ — побажання від мужа **Миколи**
- ПЕТРОВІЦ МАРІЯ — “З Вашим святом Вас витаєм, щасливих днів мамо, Вам бажаєм!” — **Стенлій, Йозефіна і бейбі Одрін**
- ПЕТРУНЧАК АНАСТАЗІЯ — “Мамо, зоре наша ясна, нині Ваше свято — від Ваших дочок **Марії і Стефанії любови багато.**”
- ПЕНКАЛЬ ЮЛІЯ — Побажання здоровля — від **дітей і мужа**
- ПЕТЛЯР ТЕКЛЯ — “Ми з тобою як у небі . . . Погамаєш все в потребі!” — **Донька Розв з мужом Йосифом, внучком Баббі; сини Едді і Павло** (вояк)
- ПОЛІЩУК ГЕЛЕН — “Матінко, ми Вас кохаем й здоровля Вам бажаєм!” — **Донька Софія і Син Михайло** (вояк)
- ПОПАДЮК ПАВЛИНА — “Бажань букет ми даруєм” — **Стела Корінь, Дика Катерина**
- СЕЛЕНЧАК МАРІЯ — “Ми вдячні для мами, що днями й ночами. Пестить нас і гріє, аж серце радіє!” — **Діти: Гелен, Юлія, Марія, Анна і Петро**
- СЕНКО ЕГНЕС — “Довгого віку прожити і слези ні одної пролити!” — **Глорія, Бодді і будучий зять Григорій**
- СОРОКА МЕЛАНІЯ — “В час недолі і негоди, Ви медочком нам і насолоди.” — **Син Левко**
- СОРОКОЛІТ ЕВДОКІЯ — “Наша люба мамо, золоте серденько, як нам жити з Вами любо веселенько!” — **Син Йосиф і невістка Розв, з внучком “Баббі” дочка Марія**
- СУРМАЧ АНАСТАЗІЯ — “От така ти добра мати, чесна, ясна як свята. Щоб світ весь перейти, годі крашої найти!” — **Славця й Миронцьо**
- ТАРНОПІЛЬСЬКА ЗОФІЯ — “Найсердечніші побажання!” — **Миррослава і Евген** (сейлор бой)
- ФЕНКАНИН ФЕННА — “День і ніч труд для дитинки, а для себе ні хвилинки. — **Діти і муж Дмитро**
- ХИТРИН ЕВА — “Добрим прикладом ти нас учила, За те ми тебе кохаем мамусю мила.” — **Діти**
- ХРИНІВСЬКА АННА — “Дорогій дружині довгий вік” щиро бажає **чоловік Стефан**
- ЧОЛІЙ КАТЕРИНА — “Весна і май, квітки в гаю зацвіли. Свято на землі. Ми тобі мамо присягаєм, що будем вірні все тобі.” — **Юлія, Павлина, Стефанія**
- ШУСТАКЕВИЧ МАРІЯ — “За те тобі бабцю желання складаєм, Що з глубини серця всі тебе кохаем.” **Внук Марцель Вагнер, сейлор бой.**
- ЮЗЮК МАРІЯ — побажання від дочки **Мрс. Юлії Блейк**
- Всім Мамам, їх Донькам і Синам — **Щирі Побажання з нагоди Дня Матері!** — **ВОЛОДИМИР ЛЕВ ВОЛОЩУК**
- Тож до другого всі року, **Мами дорогенky,**
Памятайте за програму — будьте здоровенські! — **М. СУРМАЧ**

РЕКОРДИ УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ О. КОШИЦЯ

Коляди й Щедрівки

Бог Предвічний — App. Кошиця
В полі, полі — App. Леонтовича
Прилетів сокіл — App. Ступніцького
О, Дивнє Народження Божого Сина. — App. Кошиця
Ой на річці — App. Стеценка
Що то за предиво — App. Кошиця
Ходив походив; Ой на горонці — App. Стеценка

Пісні Народні

Молодий козаче . . . — App. Кошиця
Ой, колиб той вечір тай повечеріло — App. Леонтовича
Вийди Грицю на вулицю — App. Кошиця
Ой на горах по долинах — App. Кошиця
Ой сів поїхав . . . — App. Леонтовича
Та біда оженивсь; Чабан, і По тім боці Дунаю — App. Кошиця
Ой від саду та до моря — Леонтовича
Коломийка — Колесси-Кошиця
Ой у лузі Червона Калина — Кошиця
У містечку Богуславку — Лисенка
Бодай тая степовая — Кошиця
Ой люляй, люля (Лемківська) — Кошиця
Ой сама я пшиниченьку — Кошиця
Шумить гуде дібровоњка — App. М. Гайворонського
Іде Харко з Туреччини — Людкевич-Кошиця
По опеньки ходила — Лисенка

Разом 27 пісень на 10 рекордах, з альбомом і словами. Ціна \$10.00

ЗАМОВЛЕННЯ ПОСИЛАЙТЕ НА АДРЕСУ:

SURMA
BOOK AND MUSIC CO.

325 East 14th Street

New York, N. Y.

WOLOSCHUK FURS

Est. 1905

Founded Upon Experience, Fashion, Confidence
And Value



As we are wholesale
Fur Manufacturers,
we are in a position
to give you outstanding
values in

FUR COATS

JACKETS & SCARFS

FURMA BOOK & MUSIC CO.
5 E. 7th ST., NEW YORK 3, N.Y.



You can choose from a large and varied stock of every type of fur, for every occasion, or you can select your own skins and we will make up the garment you want to your individual measurements, and to best suit your personality. Your inspection is invited. — Come in and convince yourself.

Open Daily till 7:00

Sundays till 3:00

 WOLOSCHUK & SON

Manufacturing Furriers

343 Seventh Avenue

New York City